

K Ú R I A (<http://www.kuria-birosag.hu>)

[Címlap](#) > Tájékoztató a túlszolgálattal kapcsolatos illetménykülönbözet megfizetése iránti perben az Mfv.II.10.672/2017. számú ügyben

Tájékoztató a túlszolgálattal kapcsolatos illetménykülönbözet megfizetése iránti perben az Mfv.II.10.672/2017. számú ügyben

Dátum: 2018. május 22.

Túlszolgálat megállapítására csak abban az esetben kerülhetett volna sor, ha a felperest szolgálatteljesítési időn túl, valamint a munkaszüneti és pihenőnapján arra kötelezik, hogy szolgálatot teljesítsen, a perrel érintett 134 órában azonban ilyen jellegű szolgálatot nem kellett ellátnia.

A felperes a Rendőrőrs parancsnokaként vezényléses időrendben teljesített szolgálatot. 2015. szeptember 27-étől október 1-jéig, illetve 2015. október 5-étől október 10-éig a migrációs helyzet kezelése érdekében más szolgálati helyre helyezték át. Ennek során a szolgálatokat meghaladóan 134 óra időtartamban készenlétségben volt, az előjáró parancsa értelmében bevetési öltözékben a csapatszolgálati század tagjaként a számára kijelölt körletben szolgálati lőfegyverrel és kényszereszközökkel felszerelve rendelkezésre kellett állnia. Erre az adott időtartamra a munkáltató készenléti pótlékot fizetett számára.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az adott időszakban 134 óra időtartamban túlszolgálatot látott el és illetménykülönbözet megfizetésére tartott igényt. Az alperes álláspontja szerint a felperes szolgálati helyén kívül nem az államhatáron teljesített szolgálatot, hanem egy számára kijelölt helyen kellett tartózkodnia, s a munkáltató rendelkezésére állnia.

Az elsőfokú bíróság az adott időtartamra illetménykülönbözet megfizetésére kötelezte a munkáltatót, melyet a másodfokú bíróság helybenhagyott.

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a felperes kereseti kérelme elbírálásánál nem a magánszféra foglalkoztatási szabályait tartalmazó, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) készenlétre, illetve ügyeletre vonatkozó rendelkezései az irányadók, hanem a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) speciális rendelkezéseit kell alkalmazni. A Hszt. 13. §-a rögzíti, hogy a szolgálati viszony sajátos jellegű közszolgálati jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő kötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg. Ebből is következik, hogy az egyes jogintézmények fogalmi elemei eltérhetnek egymástól, analógia a két jogintézmény között nem alkalmazható. Ennek megfelelően az Mt.-ben rögzített készenlét megállapításának feltételei nem lehetnek irányadóak a hivatásos szolgálati viszonyban teljesített készenlét kogens rendelkezései megítélésénél.

Az Mt. 110. § (4) bekezdésétől eltérő módon a Hszt. 141. § (1) bekezdése nem rendelkezik arról, hogy készenlét esetén a hivatásos állomány tagja tartózkodási helyét maga határozhatja meg. A szolgálati viszony speciális jellegéből adódóan a tartózkodási helyet a munkáltató is kijelölheti azzal a korlátozással, hogy az nem lehet azonos a szolgálati hellyel. A perbeli esetben az adott időszakban a munkáltató intézkedése e feltételeknek megfelelt: a készenlét elrendelésére a felperes szolgálati idején kívül szolgálati érdekből került sor, az adott időszakban nem kellett szolgálati feladatot ellátnia, hanem a felperes és társai pihenőhelyeként megjelölt kollégiumban kellett tartózkodnia, megőrizve szolgálatra képes állapotát. A felperes szolgálati helye az államhatár volt, ami markánsan elvált a kollégiumtól, ahol pihenőidejét töltötte.

Budapest, 2018. május 22.

A Kúria Sajtótitkársága